

О РІДНЕ СЛОВО!

О слово рідне! Хто без тебе я?
 Без тебе не співа душа моя.
 Ти - наша гордість, слава і любов.
 О слово рідне кращої із мов!
 Ти - наша сила і надія,
 Поради дружньої крило,
 Золотокрила вічна мрія,
 Що на землі долає зло.
 Тебе я буду прославляти,
 Як прославляла рідна мати,
 Співаючи, у рай-саду...
 За тебе в полум'я піду!
 Потрібне, слово, ти народу,
 Як хліб насущний на столі,
 І як нащадкам світла воля
 Без тебе пусто на землі!

ВЕСНА

Прийшла весна. Повіяло теплом.
 Глянь навкруги: природа оживає.
 Славутич зеленіє над Дніпром.
 Така краса, що серце завмирає.

Коли весь світ наповниться життям,
 Я у весни мрійливо попрошу:
 Нехай розквітнуть квіти на землі
 Під тиху ніжну музику дощу.

ЛЕОНЕНКО АНДРІЙ

ВПЕРЕД, УКРАЇНО!

Вперед, Україно, до сонця, до неба!
 В рекордній вершині настала потреба.
 Віками страждала у панських ярмі,
 Ти волю свою здобувала в борні.
 Літа промайнули. На зламі століть
 Тобі пощастило у небо злетіть
 У небі високім, торкаючись зір,
 Вкраїно, у долю щасливу вір!

СЛОВО ДО КНИГИ

Книго, ти - скарбниця мудрості земної.
 Слово щастя й долі у душі твоїй.
 Розумом крилатим осявай планету
 І життя стеблину сонечком зігрій.
 Недоступні замки в хащах непролазних
 І круті, мов скелі, долі береги ...

Маєш дивну силу, щоб усе здолати,
Вистачить натхнення, розуму й снаги.

Задзвени над світом піснею дзвінкою,
Оповийсь красою, радістю життя.
Славна будь ділами наших славних предків,
Розгадай загадку вічності буття.

Вітром буйнокрилим полети у небо,
Розжени, мов хмари, ти невчення гніт.
Книги - то могутні диво-криголами,
Що шляхи торують у безмежний світ.

Коли тобі сумно - візьми в руки книгу,
Відгорни сторінку, сядь і почитай.
Величезний спадок мудрості й науки.
Ти своїм нащадкам, друже, передай!

ЖИТТЯ І СМЕРТЬ

Чому? – напевно невідомо –
І на межі яких століть
Життя зі смертю повінчали
В одну страшну печальну мить.

З тих пір Життя, хоч і сміється, -
Буває тихе і сумне.
Сьогодні – в грудях серце б'ється.
А завтра ... Завтра – все мине.

Лякає душі Смерть кульгава,
З покірних кров по краплі п'є.
Потрібні їй усі, хто в злиднях
Останні крихти віддає.

Вона, підступна, невтолима,
На чорних крилах прилетить.
Її ні криком, ні благанням,
Ані плачем не зупинить.

Тісну копаючи могилу
Й зітхаючи із небуття,
Смерть, хоч пекельну має силу,
Все ж не сильніша за життя.

НАДІЯ

“Надія вмирає останньою” -
Святі й непорушні слова.
Чого не траплялось у світі! -
Надія і досі жива.

Ніколи вона не вмирає,
Як і не згасає любов.
Неначе весна, розквітає,
І серце наповнює знов.

На лагідних крилах лелеки
Надію приносять здаля
Відколи живе Україна,
Відколи співає земля.

КОЛОСОК

Зростав у чистім полі
Пшеничний колосок –
Зелені листя – стріли,
Тихенький голосок.
Слабенький, марив небом,
На лихо ж не чекав:
Подув сильніше вітер,
І колосок зламав.

ВІТЕР ЩАСТЯ

Здаля прилинув щастя вітер,
В сухих зашелестів хлібах,
Поцілував зів'ялі квіти,
І світ змінився на очах:

Сухі хліба заколосились,
Зів'ялі квіти ожили,
Ясніше сонце засвітилось
І хмарки в небі попливли.